

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/30/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6221200123
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6221200123.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a členov senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a JUDr. Jána Auxta, v právnej veci žalobcov: 1/ I. S., nar. XX. XX. XXXX, 2/ I. S., nar. XX. XX. XXXX, obaja bytom G. XXX, XXX XX G., zastúpených JUDr. Jozefom Veselým, advokátom, so sídlom Mierová 1, 990 01 Veľký Krtíš, proti žalovanému KERAMON Mobile s.r.o., IČO: 48 283 916, so sídlom Konventná 7, 811 03 Bratislava - Staré Mesto, zastúpeného Advokátskou kanceláriou MCL, s.ro., so Sídlom Mostová 2, Bratislava, o vypratanie nehnuteľnosti, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 2C/3/2021-84 zo dňa 25. 03. 2021, takto

rozhodol:

I. Uznesenie Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 2C/3/2021-84 zo dňa 25. 03. 2021 vo výroku II. m e n í tak, že žalobcovia 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 % v lehote 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým rozhodne o výške náhrady trov konania.

II. Žalobcovia 1/ a 2/ s ú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanému trovy odvolacieho konania konania v rozsahu 100 % v lehote 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým rozhodne o výške náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým uznesením súd prvej inštancie konanie zastavil (výrok I.). O trovách konania rozhodol tak, že žalobcom 1/ a 2/ voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II.). Súd prvej inštancie konal vo veci žaloby žalobcov, ktorou sa domáhali vypratania nehnuteľnosti, pričom po začatí konania žalobcovia zobrali žalobu v celom rozsahu späť, a to z dôvodu, že žalobcovia predmetnú nehnuteľnosť vypratali za prítomnosti notára, žiadali konanie zastaviť a priznať im voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Súd postupujúc v zmysle § 145 Civilného sporového poriadku z dôvodu späťvzatia žaloby konanie zastavil. O náhrade trov konania rozhodol podľa ust. § 256 ods. 1 CSP, podľa ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Súd konštatoval, že je nesporné, že žalovaný predmetnú nehnuteľnosť - nebytový priestor na Ul. G. XX vo D. Y. odovzdal žalobcom resp. žalobcovi 1/ dňa 09. 02. 2021, ako to vyplýva z odovzdávacieho protokolu zo dňa XX. XX. XXXX (č.l. XX spisu). Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 11. 03. 2021 uviedol, že nájomná zmluva nezanikla dňom 20. 11. 2020 (dobrovoľný výmaz KERAMON Trade s.r.o. v likvidácii), nakoľko došlo k prevodu časti podniku na žalovaného, ktorý bol oprávnený priestor užívať až do 28. 02. 2021. Súd mal za to, že došlo k zániku nájmu dňom 20. 11. 2020, ktorým dňom bol KERAMON Trade s.r.o. v likvidácii vymazaný z obchodného registra (ako to vyplýva z výpisu z Obchodného registra na č.l. 16 spisu), a to v súlade s ust. § 14 písm. c) zák. č. 116 /1990 Zb. Preto súd dospel k záveru, že zastavenie konania procesne zavinil žalovaný, preto potom súd priznal žalobcom 1/, 2/ voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie v časti výroku II., ktorým súd rozhodoval o trovách konania, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. V odvolaní namietal, že výzva žalobcov na vypratanie nehnuteľnosti zo dňa 17. 12. 2020, ako aj žaloba vo veci samej, sú predčasné, z dôvodu, že nájomná zmluva uzavretá dňa XX. XX. XXXX medzi žalobcom 1/ ako prenajímateľom a spoločnosťou KERAMON Trade, ktorej predmetom je nájom spornej nehnuteľnosti, nezanikla zánikom spoločnosti KERAMON Trade (20. 11. 2020) z dôvodu, že dňa 01. 11. 2020 na žalovaného prešli všetky práva a povinnosti nájomcu vyplývajúce z nájomnej zmluvy v dôsledku prevodu časti podniku spoločnosti KERAMON Trade na žalovaného, čo preukazuje zmluvou o predaji časti podniku uzatvorenou dňa XX. XX. XXXX spoločnosťou KERAMON Trade ako predávajúcim a žalovaným ako kupujúcim. Žalovanému bol zabránený vstup do nehnuteľnosti, a preto ak by aj nájomná zmluva skutočne zanikla a výzva na vypratanie nehnuteľnosti by bola oprávnená (čo žalovaný rozporuje), žalobcovia boli v omeškaní s poskytnutím súčinnosti žalovanému s vypratáním nehnuteľnosti, čo vylučuje omeškanie žalovaného. Posúdenie existencie zániku nájomného vzťahu založeného nájomnou zmluvou a zamedzenia vstupu žalovaného do nehnuteľnosti zo strany žalobcov predstavujú podstatné skutočnosti, ktoré boli podstatné nielen pre rozhodnutie súdu vo veci (ak by žaloba nebola v celom rozsahu vzatá späť zo strany žalobcov), ale ktoré sú rovnako podstatné pre posúdenie procesného zavinienia zastavenia súdneho konania vo veci. Poukázal na notársku zápisnicu T spísanú dňa XX. XX. XXXX notárom JUDr. Andreou Barancovou, PhD., o spísanie ktorej žiadal žalobca 1/, ktorá preukazuje, že nájomná zmluva nezanikla v dôsledku prevodu časti podniku, o čom má sám žalobca 1/ vedomosť, a že žalovaný nemal prístup do nehnuteľnosti až do dňa skončenia doby nájmu nehnuteľnosti podľa článku III. bod 1. nájomnej zmluvy (XX. XX. XXXX). Súd bez akéhokoľvek bližšieho uvedenia vzťahu medzi skutkovými zisteniami súdu a jeho úvahami pri hodnotení dôkazov a jeho právnymi závermi konštatoval, že nájom nehnuteľnosti založený nájomnou zmluvou zanikol dňa 20. 11. 2020 z dôvodu zániku spoločnosti KERAMON Trade, súd v odôvodnení nevykonal hodnotenie skutkových zistení vo vzťahu k prevodu časti podniku medzi spoločnosťou KERAMON Trade na žalovaného, absenstujú právne závery súdu týkajúce sa tohto prevodu vo vzťahu k súdom tvrdenému zániku nájomnej zmluvy, a teda aj vo vzťahu k nároku žalobcov uplatneného žalobou. Súd nevyhodnotil skutkové zistenia vo vzťahu k zamedzeniu vstupu žalovaného do nehnuteľnosti, v uznesení absentuje vysvetlenie, ako súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán sporu vo veci a akými úvahami sa v tejto súvislosti riadil. Uznesenie v časti výroku o nároku na náhradu trov konania je v rozpore s § 191 ods. § 220 ods. 2 v spojení s § 234 ods. 2 CSP a konštantnou judikatúrou, je svojvoľné a arbitrárne. Výrokom uznesenia, ktorým súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania, došlo k porušeniu základného práva žalovaného na súdnu ochranu zaručeného článkom 46 ods. 1 Ústavy SR a práva žalovaného na spravodlivý proces zaručeného článkom 6 ods. 1 Dohovoru. Uviedol, že v čase vyhotovenia výzvy na vypratanie nehnuteľnosti a v čase doručenia žaloby súdu nájomná zmluva ešte nezanikla, táto naďalej trvala z dôvodu prevodu času podniku, preto žalovaný nebol povinný nehnuteľnosť vypratať. Výzva na vypratanie a žaloba sú predčasné a nároky, ktorých splnenia sa žalobcovia nimi domáhajú voči žalovanému, sú, resp. boli neoprávnené. Napriek oprávneniu žalovaného užívať nehnuteľnosť až do dňa 28. 02. 2021 bol žalovanému ešte počas trvania nájomného vzťahu založeného nájomnou zmluvou zamedzený vstup do nehnuteľnosti, a preto ak by aj nájomná zmluva skutočne zanikla, výzva na vypratanie nehnuteľnosti a žaloba by boli oprávnené, žalobcovia by boli v čase podania žaloby v omeškaní s poskytnutím súčinnosti žalovanému s vypratáním nehnuteľnosti. Nároky žalobcov uplatnené žalobou zanikli na základe výslovnej dohody žalovaného a žalobcov počas súdneho konania vo veci pred vydaním uznesenia, pretože k vyprataniu nehnuteľnosti a k jej odovzdaniu žalovaným žalobcovi došlo dňa 09. 02. 2021 ešte za trvania nájomného vzťahu založeného nájomnou zmluvou v písomnom odovzdávaní protokole. Žalobcovia procesne zavinili nielen začatie súdneho konania v tejto veci, ale aj jeho zastavenie. Navrhol, aby odvolací súd zmenil výrok II. uznesenia súdu prvej inštancie tak, že žalobcovia 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalovanému trovy prvoinštančného konania v rozsahu 100 %. Žiadal priznať žalovanému aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

3. Žalobcovia v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhli odvolaciemu súdu uznesenie súdu prvej inštancie potvrdiť z dôvodu vecnej správnosti, žalovaný spochybňuje vo svojom odvolaní procesný postup súdu, ktorý však bol správny, pretože je potrebné vychádzať z celkovej situácie, ktorá sa udiala pred tým, ako súd vo veci zastavil konanie a rozhodol o trovách konania. Skutková podstata je tá, že žalobcovia mali uzavretú nájomnú zmluvu o nájme nebytového priestoru so spoločnosťou, ktorá mala podobný názov a ktorá užívala predmetný nebytový priestor vo vzťahu k tomu, že tam prevádzkovala predaj mobilných telefónov a príslušenstva pre spoločnosť Orange Slovensko, a. s. Táto spoločnosť bola vymazaná z Obchodného registra, a teda podľa § 14 písm. c/ zákona č. 116/1990 Zb., ak nebolo

dohodnuté inak, nájom zanikol zánikom právnickej osoby, ak je nájomcom. Iná dohoda medzi účastníkmi nebola a žalovaný následne začal užívať bez akéhokoľvek právneho titulu predmetný nebytový priestor, kde žalobcovia vyzvali žalovaného na dobrovoľné vypratanie nebytového priestoru, na ktorú výzvu žalovaný nereagoval, preto boli nútení domáhať sa svojich nárokov súdnou cestou. Keďže sa jednalo o predaj mobilných telefónov a príslušenstva pre spoločnosť Orange Slovensko, a. s., a táto žiadala o pokračovanie takéhoto predaja v týchto nebytových priestoroch, tak žalobcovia upozornili žalovaného, že dôjde k vyprataniu predmetných nehnuteľností a umožneniu užívať tento priestor spoločnosti Orange, čo sa aj stalo na základe notárskej zápisnice dňa 09. 02. 2021. Žalovaný nenapadol predmetnú notársku zápisnicu ani spôsob vypratania predmetného nebytového priestoru, avšak napadol len výrok o trovách konania, čo je nelogické, pretože v tomto smere výrok o trovách konania vychádza výlučne z toho, že bola zo strany žalobcov oprávnené podaná žaloba na vypratanie nebytového priestoru, ktorú žalobcovia aj uskutočnili a žalovaný si prevzal hnuťelné veci, ktoré sa nachádzali v predmetnej predajni. Odvolanie žalovaného je špekulatívne a účelové so snahou na základe citácie právnych predpisov dosiahnuť zmenu napadnutého rozhodnutia vo výroku o trovách konania. Žalovaný dobrovoľne nevypratol na výzvu nebytový priestor, dokonca vo vyjadrení spochybňoval nárok žalobcov na užívanie predmetného nebytového priestoru, hoci táto skutočnosť nastala priamo zo zákona. Odvolanie žalovaného nepovažujú za odvolanie takého charakteru, ktoré by mohlo zvrátiť pôvodné rozhodnutie súdu prvej inštancie. Navrhli, aby odvolací súd uznesenie ako vecne správne potvrdil a priznal žalobcom náhradu trov odvolacieho konania.

4. Žalovaný v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalobcov v zásade v časti uviedol skutočnosti rovnaké ako v podanom odvolaní, zopakoval, že žaloba bola podaná predčasne, je potrebné posúdiť skutočnosť, kto procesne zaviniť, že súdne konanie vo veci bolo vôbec začaté. Pred posúdením zavinenia zastavenia súdneho konania v tejto veci je nutné skúmať skutočnosť, či žalobcovia už v čase podania žaloby disponovali právom (nárokom), ktorého priznania sa domáhali voči žalovanému ich žalobou, t. j. či žaloba bola alebo nebola podaná pred časom vzniku ich nároku uplatneného žalobou, a teda či bola alebo nebola podaná predčasne. Žalobcovia v rámci ich ostatného vyjadrenia potvrdili, že dňa 09. 02. 2021 sami vypratali nehnuteľnosť za účelom umožnenia jej užívania zo strany spoločnosti Orange na základe jej žiadosti. Z uvedeného je zrejmé, že ešte počas trvania nájomného vzťahu založeného nájomnou zmluvou, ktorý zanikol až dňa 28. 2021, t.j. ešte pred vznikom povinnosti žalovaného vypratáť a odovzdať nehnuteľnosť žalobcom, žalobcovia v rozpore s nájomnou zmluvou odňali žalovanému jeho právo užívať nehnuteľnosť. Táto skutočnosť podporuje tvrdenie žalovaného o predčasnosti podania žaloby, ako aj to, že žalobcovia procesne zaviniť zastavenie súdneho konania.

5. Žalobcovia v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného uviedli, že podľa zák. č. 116/1990 Zb. o nájme a prenájme nebytových priestorov, zmluva o nájme nebytových priestorov zaniká zánikom nájomcu, čo sa v tomto prípade stalo a nie je možné takýto stav nijakým spôsobom konvalidovať. Ak teda zanikol nájom, tak v podstate nemožno hovoriť o nejakom právnom nástupníctve, resp. dôvodnosti toho, že sa v nebytových priestoroch zdržiavala iná spoločnosť, ktorá je personálne prepojená s predchádzajúcou spoločnosťou s tým, že jednoznačne tieto nebytové priestory táto spoločnosť užívala neoprávnené. Keďže žalovaný napriek tomu, že žalobcovia ho vyzývali na dobrovoľné vypratanie nebytového priestoru na toto nereagoval, nereagoval ani na podanie žaloby o vypratanie, žalobcovia sa rozhodli celú záležitosť riešiť svojpomocne a vypratáť žalovaného z týchto priestorov. Teda odpadol predmet súdneho sporu, kde je zrejmé, že takáto žaloba bola podaná dôvodne a súd bol povinný skúmať procesné podmienky zastavenia konania a dôvodnosť zastavenia konania.

6. Žalovaný písomným vyjadrením zo dňa 24. 06. 2021 sa vyjadril k vyjadreniu žalobcov, pričom jeho vyjadrenie je v zásade zhodné s predchádzajúcimi vyjadreniami. Toto podanie postupom v zmysle § 374 ods. 3, veta druhá CSP, nebolo doručované žalobcom z dôvodu, že to nie je potrebné na zachovanie práva na spravodlivý proces.

7. V dôsledku odvolania podaného žalovaným proti uzneseniu súdu prvej inštancie, a to konkrétne proti výroku II., ktorým súd rozhodoval o trovách konania, krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ust. § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario pri aplikácii ust. § 388 CSP výrok II. o trovách konania zmenil.

8. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

9. Na základe podaného odvolania žalovaným voči uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým rozhodol o trovách konania (výrok II.) tak v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 CSP a dôvodov podaného odvolania podľa § 380 CSP po preskúmaní rozhodnutia súdu prvej inštancie a konania, ktoré mu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné zmeniť vo výroku II., pretože nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie ani na jeho zrušenie.

10. Odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie posúdil procesné zavinenie zastavenia konania tak, že toto zastavenie konania zaviniť žalovaný s poukazom na to, že súd mal za to, že došlo k zániku nájmu dňom 20. 11. 2020, ktorým dňom bola spoločnosť KERAMON Trade, s. r. o. v likvidácii, vymazaná z obchodného registra, pričom k zániku nájmu došlo v súlade s ust. § 14 písm. c) zák. č. 116/1990 Zb. Súd prvej inštancie pri aplikácii ust. § 256 ods. 1 CSP priznal náhradu trov konania žalobcom. Odvolací súd preskúmaním veci zistil, že je potrebné prisvedčiť odvolacej námietke žalovaného, že v čase podania žaloby nájom žalovaného k predmetným nebytovým priestorom existoval. Odvolací súd mal za preukázané, že žalovaný na základe zmluvy o predaji časti podniku uzavretou medzi spoločnosťou KERAMON Trade, s. r. o. v likvidácii, so sídlom Konventná 7, Bratislava, IČO: 36 754 072 ako predávajúcim a spoločnosťou KERAMON Mobile, s. r. o. , so sídlom Konventná 7, Bratislava, IČO: 48 283 916 ako kupujúcim, odpredal časť podniku, okrem iného, aj prevádzku predajne ORANGE vo Veľkom Kríši. Zmluva bola uzavretá dňa XX. XX. XXXX s účinnosťou dňom XX. XX. XXXX. Pri aplikácii ust. § 477 ods. 1 Obchodného zákonníka, na kupujúceho prechádzajú všetky práva a záväzky, na ktoré sa predaj vzťahuje, čo v súdnej veci znamená, že dňom 01. 11. 2020 žalovaný vstúpil do všetkých práv a záväzkov aj v rámci predmetnej nájomnej zmluvy. Odvolací súd už len pre úplnosť konštatuje, že žalovaný ako kupujúci si splnil aj povinnosť v zmysle § 477 ods. 4 Obchodného zákonníka, čo z obsahu spisu tiež nepochybne vyplýva. Odvolací súd zdôrazňuje, že kupujúci na základe zmluvy o predaji časti podniku zo zákona vstupuje do postavenia, ktoré mal predávajúci bez ďalších písomných dohôd. Kupujúci v celom rozsahu vstupuje do práv a povinností predávajúceho z nájomných zmlúv. K zmene nájomcu z predávajúceho na kupujúceho (ako v tomto prípade), sa v tomto prípade nevyžaduje súhlas prenajímateľa. Prenajímateľ a nájomca sa však môžu v nájomnej zmluve dohodnúť, že v prípade predaja podniku nájomná zmluva zaniká. Túto skutočnosť však v konaní žalobcovia nepreukázali. Potom neobstojí právna argumentácia súdu prvej inštancie, ktorý vo vzťahu k otázke procesného zavinenia zastavenia konania aplikoval ust. § 14 písm. c) zák. č. 116/1990 Zb., podľa ktorého, ak nebolo dohodnuté inak, nájom zaniká zánikom právnickej osoby, ak je nájomcom. V súdnej veci však v čase zániku obchodnej spoločnosti KERAMON Trade, s. r. o. v likvidácii, ktorá bola pôvodným nájomcom predmetných nebytových priestorov bol už nájomcom žalovaný, a to z dôvodu, že na tohto ako kupujúceho boli v súlade s ust. § 477 ods. 1 Obchodného zákonníka prevedené všetky práva a záväzky z dôvodu, že zmluva o predaji časti podniku sa vzťahovala aj na predmetné nebytové priestory, čo vyplýva z obsahu zmluvy o predaji časti podniku. Z týchto dôvodov je potrebné vyhodnotiť, že zastavenie konania procesne zaviniť žalobcovia, ktorí sa domáhali vypratania nehnuteľnosti žalovaným v čase existencie nájomného vzťahu k predmetným nebytovým priestorom, t. j. v čase, kedy nájomcom predmetných nebytových priestorov bol žalovaný, pričom nájom nebytových priestorov bol dojednaný na dobu určitú od 01. 01. 2017 do 28. 02. 2021 a žaloba na súd bola podaná dňa 22. 01. 2021. Keďže žalobcovia svojpomocne vypratali predmetné nebytové priestory a následne zobrali žalobu späť, procesne zaviniť zastavenie konania, pri aplikácii ust. § 256 ods. 1 CSP, podľa ktorého, ak strana procesne zaviniť zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane, odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku II. tak, že uložil žalobcom 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne žalovanému trovy prvoinštančného konania v rozsahu 100%.

11. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol postupom v zmysle § 396 ods. 1 a keďže žalovaný bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný, žalovanému vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania, preto odvolací súd rozhodol o povinnosti žalobcov 1/ a 2/ zaplatiť spoločne a nerozdielne žalovanému trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 % aplikujúc § 255 ods. 1 CSP.

12. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie postupom v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

13. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).